

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Dış Politika Sürekli Ulus Devlet Çerçevesinde Laik Eğilimler Aramaktadır!

Haber:

Afganistan İslam Emirliği Geçici Hükümetin Dışişleri Bakanı Emir Han Muttaki, AFP ile yaptığı son röportajda, hükümetinin tanınmasını sağlamak için “siyasi çabaların devam edeceğini” açıkladı. Ayrıca davranışlarını ve bir dizi mübadelelerini, İslam Emirliğinin tanınması yönünde “ileriye doğru büyük bir adım” olarak nitelendirdi. Muttaki şöyle ekledi: “Afganistan çevresinde birbirleriyle etkileşime giren diğer ülkelerin karşılık seyahatleri, ticaretleri ve heyetleri, resmi olarak tanınmaya yol açacak açık işaretlerdir. Bu alanda iyi bir ilerleme kaydettik. Tüm taraflarla yaptığımız müzakereler sayesinde iyi sonuçlar aldık ve bu ileriye doğru atılmış iyi bir adımdır. Ayrıca bu yönde biraz ilerleme kaydettik ve hedefe daha da yaklaşıyoruz.”

Yorum:

İslam Devleti'nin dış politikası, İslam davetini diğer ülkelere taşımak olup metodunu da Allah Subhanahu'nun emretmiş olduğu benzer fikir yoluyla belirlemektir. Zira metot, komşu kabilelerin, milletlerin ve bölgelerin İslam'a davet edilmesi gerektiğini söylemektedir. Şayet kabul ederlerse, o bölgeyi İslam Devleti yönetecektir. Yok eğer bunu kabul etmezlerse o insanlar ve topraklar, İslam davetinin önünde o ülkeyi fethetmek için Allah yolunda cihat yoluyla ortadan kaldırılması gereken potansiyel bir engel olarak görülecektir. Kayda değerdir ki Müslümanlar olarak bizler, Hilafet'in dış politikasını tercih etmeliyiz.

Ulus devletin dış politikası, sadece ideolojik rejimleri elinde tutan güçlerin kendi fikir ve değerleri temelinde yönetme hakkına sahip olduğunu belirtmektedir. Örneğin ABD Kapitalist bir ülkedir. Bu nedenle dış politikasını, diğer ülkeleri sömürmek ve değerlerini dışarıya aktarmak temelinde düzenlemiştir. Bununla birlikte diğer ulusal hükümetler, ulusal çıkarlarını ve toprak bütünlüklerini, kalıcı dostluk ve düşmanlığa dayalı olarak değil sadece kalıcı çıkarlara dayalı pragmatik politikalar kullanmak yoluyla uluslararası kurallara uygun olarak belirlemektedirler.

İslam'da kafirler ve muharip ülkelerle çarpışma ve çatışma, temel ilke olarak tanımlanmıştır. Ancak İslam Emirliği, düşmanla iyi niyet temelinde olumlu ilişkiler sürdürüp ilerlediği gibi bu tür Laik etkileşimlerin geleceği konusunda oldukça iyimser davranmaktadır. Ayrıca İslam Emirliği'nin diplomatik aygıtı, uluslararası yasaları tanımaları ve büyük güçlerin ve bölge devletlerinin tanınmasını sağlamaya çalışmalarıyla örtüşürse, bunun Afganistan'daki sorunları çözeceğine inanmaktadır. Ancak İslam topraklarındaki diğer tüm ülkelerin meşru devletler olarak kabul edildiği ve sorunlarının ana çözümünün bu olmadığı görülmektedir. Örneğin kurulduğu ilk günlerde İngiltere ve ABD gibi büyük güçler tarafından tanınan Pakistan, bölgede Amerikan çıkarlarını

güvence altına almaya çalışmakta ama krediler, bazen ekonomik yaptırımlar, savaş, güvensizlik, yoksulluk, enflasyon ve çeşitli kriz türleri gibi hala büyük bir bunalım yaşamaktadır. Bu nedenle dış politikada böyle bir varsayım yer almadığı gibi İslami açıdan da Laik diplomasiye dayalı bir hüküm kesinlikle kabul edilemez.

Bu nedenle sayın Muttaki'nin bahsettiği ilerleme, İslam Emirliği'ni kademeli olarak ulus devlet uçurumuna doğru sürüklemekte olup bu, Avrupa'da doğmuş, orada yetiştirilmiş, dünyaya yayılmış ve artık modası geçmiş bir fikirdir. Çünkü Avrupa'nın bizzat kendisi Avrupa Birliği çatısı altında birlik arayışında olduğu gibi Amerika Birleşik Devletleri de ciddi bir şekilde eyaletlerinin küçük ulus eyaletlere bölünmesini engellemek yoluyla birliğini korumak için mücadele etmektedir. Ayrıca Çin, Hong Kong ve Tayvan'ı anavatana geri döndürmeyi düşünürken Rusya ise Sovyetler Birliği'nin mirasını geri almak istemektedir.

Hilafet'in gölgesinde ideolojik, siyasi ve coğrafi bir birlik yaşıyorduk ama onun yıkılmasıyla birlikte tüm İslam beldelerine bu şerir "ulus devlet" fikri empoze edilmiştir. Bu da İslam ümmetinin enerjisinin ve gücünün parçalanmasına yol açmıştır. Hatta hain ve kukla yöneticilerin yardımıyla İslam ümmetinin İkinci Hilafet'in çatısı altında yeniden birleşmesini engellemeye çalışmaktadırlar.

İslam Emirliği'nin diğer ulusal devletlerin rolünü izlememesi gerektiğini ve tamamı Laiklik inancına dayalı uluslararası hukukun, Birleşmiş Milletler'in, uluslararası kuruluşların, ulusal sınırlar kavramının, ulusal onurların ve ulusal dış politikaların tehlikelerinin derinden farkında olması gerektiğini yeniden vurguluyoruz. Ayrıca onların, devleti dikkatle gözetlemek için mevcut Laik rejimler ile Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Devleti, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet ve hatta Emevi, Abbasi ve Osmanlı Halifeleri arasındaki karşılaştırmayı keşfetmeleri gerekmektedir. Zira İslam Devleti ile ulus devletinin dış politikaları arasında bariz bir tezatlık vardır. Aksi takdirde herhangi bir sapma çok küçük bir noktadan başlar ve daha önce İslam'ı ve İslam Devleti'ni pekiştirmeyi amaçlayan mücahitlerin tüm fedakarlıkları ortadan kalkıncaya kadar devam eder. Dahası böyle bir sapma bizi, İslam beldelerindeki diğer rejimlerin ve yöneticilerin başarısız akıbetine götürecektir ve böylece de hem dünyada hem de ahirette hüsrana uğrayanlardan olacağız.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Seyfullah Mustenir - Afganistan